

Grupp 2

FCI-nummer 226

Originalstandard 1960-08-24

FCI-Standard 1997-10-01; tyska

SKKs Standardkommitté 2004-02-04

LANDSEER

(Landseer, europäisch-kontinentaler Typ)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundarættarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för LANDSEER

Ursprungsland/ hemland:	Tyskland/Schweiz
Användningsområde:	Vakt- och sällskapshund
FCI-Klassifikation:	Grupp 2, sektion 2
Bakgrund/ändamål:	<p>Landseer, kontinental typ, hör idag till de mer sällsynta hundraserna, men så har det inte alltid varit. För ungefär 200 år sedan kom de första exemplaren av dessa mäktiga, svartvita hundar till Europa från New Foundland. Fiskare från England och Frankrike som under sommaren uppsökte de rika fiskevattnen vid New Foundland, stötte på dessa hundar på öarna. På grund av hundarnas tilltalande yttre tog de med några hem. Framför allt i England blev rasen vid denna tid mycket populär. Ganska snabbt spred sig ryktet om "New Foundlandshunden" också över Englands gränser. Stor del i detta hade Englands kanske mest berömda djurmålare, Sir Edwin Landseer, som målade ett flertal tavlor med dessa hundar som motiv. Rasen fick således sitt namn efter målaren. Den mest kända av målningarna heter "A distinguished member of the Human Society" (1873) och föreställer en landseer vid namn "Paul Pry".</p> <p>Utvecklandet av landseer-raserna i Europa gick dock långsamt och första världskriget fick det hela att stanna upp. Men 1933 skrevs de första landseervalparna från kennel von Scharenberg in i stamboken. Utan den engagerade och målmedvetne uppfödaren Otto Walterspiel från München hade det inte funnits någon landseer av kontinental typ. 1961 blev rasen officiellt erkänd av FCI.</p>
Helhetsintryck:	Landseer skall ge intryck av att vara en stor, kraftig och harmonisk byggd hund. Rasen är mer högställd än newfoundlands-hund. Detta gäller särskilt hanhundarna.
Huvud:	Huden på huvudet skall vara stram, utan rynkor. Pälsen skall vara kort och fin. Huvudets kontur skall vara tydligt markerad och ge ett ädelt intryck.
Skallparti	Skallpartiet skall vara brett och massivt med väl utvecklad nackknöl.

Stop	Stopet skall vara tydligt men inte så brant och så markerat som hos sankt bernhardshund.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart.
Nosparti	Nospartiet skall vara lika långt som det är djupt, mätt framför stopet.
Läppar	Läpparna skall vara torra och svarta. Överläppen skall vara så stram som möjligt och utan läppficka lätt täcka underläppen.
Käkar/Tänder	Saxbett.
Kinder	De måttligt utvecklade kinderna skall gradvis övergå i nospartiet.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora och måttligt djupt liggande. Uttrycket skall vara vänligt. Ögonkanterna skall vara mandelformade. Bindhinnorna skall inte synas. Till färgen skall ögonen vara bruna till mörkbruna, men ljusbruna ögon tolereras. Påtagligt ljusa ögon (svavelgula eller grågula) är felaktigt, liksom även för tätt placerade ögon.
Öron	Öronen skall vara medelstora, trekantiga och något avrundade nedtill. De skall nå till inre ögonvrån när de viks över ögonen. De skall vara ansatta högt, men inte för långt bak, på hjässan, och ligga slätt mot huvudets sidor. Pälsen på öronen skall vara fin och kort med längre fransar endast vid bakre öronfästet.
Hals:	Halsen skall i genomskärning inte vara rund utan lätt oval. Den skall vara muskulös med bred nacke. Hos en proportionerligt byggd hund skall halsens längd från bakhuvudet till manken vara ungefär 3/4 till 4/5 av huvudets längd från bakhuvudet till nospetsen. Överflödigt halsskinn är inte önskvärt.
Kropp:	Kroppen, mätt från manke till svansrot, skall vara ungefär dubbelt så lång som huvudet. Från skulderpartiet till korset skall kroppen vara bred och kraftig
Rygg	Ryggen skall vara fast och plan.
Ländparti	Ländpartiet skall vara muskulöst.
Kors	Korset skall vara brett. Den fasta muskulaturen gör korset vackert avrundat på sidorna och baktill.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup och bred mellan de mycket muskulösa skulderbladen. Revbenen skall vara mycket väl välvda.

Underlinje	Buken skall vara lätt uppdragen. Mellan buk och länd skall det finnas en flack men tydligt skönjbar indragning i flankpartiet. Svag rygg, svankrygg, muskelfattigt ländparti eller för korta bakre revben är liksom en kraftigt uppdragen buk att betrakta som fel.
Svans	Svansen skall vara kraftig. Den skall ha tjock och buskig päls, men ej fana och skall inte nå längre än till strax under hasleden. I stillastående skall svansen bäras hängande, eventuellt med lätt böjd svansspets. Vid upphetsning och i rörelse får svansen bäras rakt utsträckt, med svansspetsen något uppåtriktad. Svans med krok eller svans som bärs ringlad över ryggen är oacceptabelt.
Extremiteter:	
Framställ:	Skulderpartiet skall vara muskulöst. Överarmarna skall vara muskulösa och korrekt vinklade mot de framifrån sett helt raka, väl musklade och kraftiga underarmarna, vilka i sin helhet skall vara lätt bepälsade ner till mellanhänderna.
Armbåge	Armbågarna skall sluta an mot den djupaste delen av bröstkorgen. De skall vara tämligen högt placerade och riktade rakt bakåt.
Framtassar	Framtassarna skall vara kraftiga och välformade s. k. kattassar. Spretiga tår eller utåtvridna tassar är inte önskvärt. Mellan tårna skall finnas kraftigt simhud nästan ända ner till täspetsarna.
Bakställ:	Bakpartiet skall vara kraftigt och bakbenen måste vara heltigenom fria och rörliga med kraftig benstomme, som skall vara täckt av kraftiga muskler. Det skall finnas måttligt med fransar. Kohasighet och dåliga vinklar är fel.
Lår	Låren skall vara synnerligen breda och välutvecklade.
Mellanfot	I ursprungslandets standard anges att sporrar inte är önskvärda och föreskrivs att de skall avlägsnas så snart som möjligt efter födseln.
Baktassar	Se framtassar.
Rörelser:	Med hjälp av de muskulösa benen rör sig landseer spänstigt och vägvinnande.

Päls:

Pälsstruktur

Pälsen skall, utom på huvudet, vara lång och så slät och atliggande som möjligt. Vid beröring skall den kännas fin. Täckhåret skall vara uppblandat med underull, vilken dock inte skall vara så tjock som hos svart newfoundlandshund. Lätt vågigt täckhår på rygg och lår accepteras. När pälsen borstas mothårs skall den lägga sig ner igen av sig själv.

Färg

Pälsens grundfärg skall vara rent vit med oregelbundna svarta fläckar på kropp och kors. Hals, förbröst, buk, ben och svans skall vara vita. Huvudet skall vara svart. Som mål för aveln eftersträvas ett vitt nosparti med en vit, symmetrisk, inte för bred, genomgående blås. Sotiga fläckar i den vita grundfärgen förekommer och skall inte betraktas som fel men bör avlas bort.

Storlek/vikt:

Mankhöjd

Hanhund får i genomsnitt variera mellan 72 och 80 cm.
Tik får i genomsnitt variera mellan 67 och 72 cm.
Mindre avvikelser under eller över angiven mankhöjd tolereras.

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION